

DRGANIE (2) *sb n*

N sg drgani(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. drgnąć.

Wykonywanie mimo woli szybko powtarzających się ruchów; drżenie, trzęsienie się, dygotanie; palpitatio Mącz, Calep, Cn; palpitatus, subsultatio, vibratus Cn (2) : Palpitatio, Drganie yáko czini ferce y yne członki dopiéro zábitego bydłeciá. Mącz [274]b; Palpitatio, [Levis et frequens motus cordis, et aliarum partium – Drganie, ruchanie czestwe. Calep [749]a.

Cf DRGAĆ, DRŻENIE

BZ